

Február 19. (Avagy a Kossuth Zsuzsanna nap)

A kollégium minden év februárjában ünnepel. Ünnepli a névadónkat, Kossuth Zsuzsannát, alkalomadtán a kolesz egy-egy kerekébb születésnapját (mint például tavaly) és a kollégium arra érdemes diákjait. Azokat a lányokat, akik valami olyasmit tettek a kollégiumért és a közösségért, mint Zsuzsanna a maga korában az országért.

Hogy ez az elismerés még évtizedeken át erővel és büszkeséggel töltse el kiérdemlőit, kétféle díj formájában konkretizálták: az egyik a „Kiváló kollégista”, a másik a „Közösségért” cím. Az előbbiből évente maximum egyet, míg az utóbbiból hármat adományoznak. Ezeknek a visszavonásukig érvényes címeknek az elnyerése azonban komoly kihívás.

A „Kiváló kollégista” cím megszerzésének alapfeltétele a legalább négy féléven át megtartott 4,5 feletti tanulmányi eredmény, és igazgatói vagy nevelőtanári dicséret. A „Közösségért” címért legalább három féléves kiemelkedő, közösségért végzett tevékenységet és egy nevelőtanári vagy csoportvezetői dicséretet kell letenni az asztalra. Persze az sem árt, ha a diák példamutató, segítőkész, együttműködő, megbízható, és aktívan részt vesz a kollégiumi és/vagy csoportszintű programokon.

Az idei év rendhagyó volt, már ami a KZS napot illeti, hiszen ezen a rendezvényen most szerepelt először a fiúkkal is kibővült kórus, és most először vált szükségessé a kitüntetések számának növelése. A szokásos három helyett négy „Közösségért” díj került kiosztásra.

Bevallom, az öröm mellett (hiszen ki ne örülne a megérdemelt sikernek, még ha másé is) van bennem egy kis szomorúság. Idén egy olyan évfolyamtól kell búcsút vennünk, amely tele volt barátságos, segítőkész, nagyon kedves lányokkal.

A kitüntetettek közül Berta Annának és Sebők Valentinának tettem fel néhány kérdést.

Berta Anna kapta idén a „Kiváló kollégista” címet. Az előző két évben ő volt a DÖK elnöke,

tagja volt a gitár- és énekszakkörnek, a Zárdalban olvashattuk az írásait, láthattuk őt a rendezvényeken, és az utóbbi 4 félévben kitűnő tanuló volt.

- *Hogy kerültél ide? Hogy lettél koleszos?*

- Nehéz lett volna a bejárás. Kétszer kellett volna átszállnom, én meg nem szeretek korán kelni. Ezt Anyáék is pártolták, mert a

kollégium segít felnőni, önállóságra tanít, és mindenkinek ki kellene próbálnia.

- *Mikor tudtad meg, hogy jelöltek a díjra?*

- Amikor DÖK-ön felolvasták a jelöléseket.

- *Biztos, hogy vágytál rá, de számítottál rá?*

- Benne volt a pakliban. Merthogy ugye általában a DÖK elnöke kapja. Persze ez nem mindig van így, de ez a tendencia.

- *És hogy fért bele mindez az idődbe? Hogy csináltad?*

- Nem tudom. Már általánosban is megszoktam, hogy sok dolgom van, és ha sok dolgom van, könnyebben beosztom az időmet. Most, mikor véget ért a DÖK meg minden, néha egészen elszalad az idő!

- *Ezek után hova szeretnél továbbmenni?*

- Az orvosira, a kémia és a biosz miatt. Hogy azon belül hova, az még később dől el.

- *A szüleid most biztos nagyon büszkék.*

- Igen, és örültem, hogy itt voltak, mert egyébként nem gyakran jönnek Győrbe. Jó volt őket itt látni, tükröződött az arcukon, hogy mennyire örülnek és büszkék.

- *Üzennél valamit?*

- Élveztétek ki a középsulis éveket, meg a KZS-t. Tényleg! 9.-10.-ben még jobban ráér az ember, próbáljátok ki a dolgokat! Az nem jó, ha 12.-ben döbbersz rá arra, hogy nem csináltál semmit, az egyetem meg a fősuli alatt meg még ennyire sem fogsz ráérni. Egy csomó dolgot én is csak most szeretnék kipróbálni.

Valentinának is tettem fel pár kérdést. Tina cikkeit a Zárdalapban olvashattuk, a koleszos rendezvényeken aktívan jelen volt, és a DÖK-nek is tagja volt.

- *Tina, tudtad, vagy sejtetted előre?*

- Próbálták titkolni, így csak akkor tudtam meg, mikor hazaküldték a levelet. *(A kitüntetett diákok szüleit levélben értesítik az örvendetes eseményről.)*

- *Számítottál rá?*

- Tulajdonképpen nem, mert sok jelentkező volt. Amikor idejöttem a koleszba, és először láttam, hogy kiosztják a díjakat, én is szerettem volna kapni egyszer.

- *Tudatosan csináltad?*

- Igen, mert szerettem mindenben részt venni, így nem is volt külön erőfeszítés.

- *Az érettségi évében mindez nem volt túl sok?*

- A csoportvezetőink odafigyelnek arra, hogy ilyenkor tényleg tanulnunk kell. Ezzel együtt nem hiszem, hogy kevesebb dologban vettem részt, mint eddig. Most már azt is tudjuk, hogy mire kell hajtani, mi kell a továbbtanuláshoz.

- *Mit üzennél?*

- A tanulás az első, de ha középiskolásként nem veszel részt az ilyen programokban, nem mérsz semmire. Mindenkinek részt kellene venni a kollégiumi programokon, hiszen a kapcsolatépítés is itt kezdődik.

Ezúton is sok sikert kívánok a leendő kiváló kollégistáknak, a „Közösségért” díjasoknak, és minden KZS-s lánynak!

Hógye Virág